

Sobre el maltractament dels conills davant la delegació territorial d'Acció Climàtica

Sr. Director:

Una protesta desesperada esdevé una exhibició dantesca de violència contra els animals, amb actituds medievals i amb una pancarta masclista i sexista.

El fet de desdir-se o eludir aquests fets vergonyosos que varem protagonitzar unes agrupacions de pagesos, en una acció de protesta davant la delegació territorial de la conselleria d'Acció Climàtica a Lleida, fa directament còmplice tota aquella associació o agrupació que no condemni de manera enèrgica i sense excuses l'exhibició de la violència gratuïta contra els animals.

Posat el cas que fins i tot hi hagués hagut algun infiltrat entre els manifestants o bé individus exaltats descontrolats, la resta d'associacions de la pagesia haurien de ser els primers a desdir-se, rebutjar i denunciar aquest comportament vergonyós. Si no ho fan, es perd tota legitimitat, que a hores d'ara està sota mínims.

Conseqüentment, la imatge de la pagesia projectada és la d'un sector de la població totalment apàtic amb els drets bàsics dels animals, amb unes mancances greus de culturització i d'uns mínims exigibles en una comunitat democràtica.

Tanmateix, aquesta generalització és injusta perquè hi ha tot un col·lectiu de pagesos que respecta la natura i els animals.

Malgrat això, aquests individus que van protagonitzar els fets de l'altre dia tiren a terra la bona tasca que fa la pagesia, a més de demostrar unes mancances greus de com s'ha de canalitzar una protesta.

És per això que la pagesia, les associacions o grups que els representaven, o els qui hi donaven suport, haurien de ser els primers a condemnar i rebutjar tota mena de comportament violent i manifestar, també, el rebuig a una pancarta masclista i sexista que va aparèixer en un tractor dels manifestants.

No cal dir que trobo lògic i esperable les denúncies que s'han presentat a hores d'ara davant de les instàncies jurídiques denunciant aquests fets.

No, no tot val en una societat democràtica. Per greuges que es tinguin, per desesperada que sigui la situació, sempre ha d'haver-hi una barrera entre el dret a la protesta i la barbàrie. La violència i els violents desacrediten qualsevol reivindicació i ho condemnen sempre.

ANTONI ESCAYOLA GUINART

LA CARTA DEL DIA

El Govern de la Generalitat, amb i al Pirineu

SR. DIRECTOR:

Qui em coneix sap que soc un gran defensor del protagonisme que ha de tenir el Pirineu al conjunt del país, i allà des d'on he exercit -i exerceixo- responsabilitats ho reivindico i em queixo de la poca presència que té el Pirineu. M'he queixat sempre de la deixadesa amb què ens han tractat a la població pirinenca des dels diferents governs de la Generalitat, uns amb més èmfasi que altres, però he de dir que veig que alguna cosa està canviant.

Sense anar més lluny, aquesta setmana hi ha hagut sis consellers i conselleres de la Generalitat al Pirineu: Juli Fernández, conseller de Territori; Natàlia Mas, consellera d'Economia, Manel Balcells, conseller de

Salut, Tània Verge, consellera d'Igualtats i Feminismes; Joan Ignasi Elena, conseller d'Interior, i Natàlia Garriga, consellera de Cultura.

Ja abans, però sobretot ara com a alcalde, tenia clara la importància i necessitat que els màxims representants de la Generalitat trepitgin el territori, comprovin de primera mà les nostres mancances i oportunitats i parlin amb els alcaldes i alcaldesses de tots i cadascun dels municipis.

Això no passa habitualment, malauradament, però sí que veig una ferma voluntat per part del nou Govern de la Generalitat de fer que l'Alt Pirineu i l'Aran exerceixin el protagonisme que ens mereixem promovent l'equilibri territorial i fugint de la centralització.

FRANCESC VIAPLANA MANRESA. ALCALDE DE LA SEU D'URGELL

Mals professionals

Sr. Director:

Marta Alòs es preguntava dilluns, en relació amb la plaga dels conills, com és que l'administració sempre fa salat. Que sempre acostuma a fer tard en la resolució dels problemes que tenen els ciutadans. Li vaig escriure dient, en resum, que això passa a causa del fet que els responsables d'aquestes qüestions eren uns mals professionals. Que no fan bé la feina que tenen encomanada.

Quant temps fa que sentim parlar -i els pagesos patir- del tema dels conills i dels senglars? Que això no estigui resolt es manca de professionalitat. La solució no deu ser fàcil, ja hi estic d'acord. Però tants anys per resoldre un problema és absolutament inexplicable.

El mateix podríem dir del vergonyós cas de l'excel·lent hemeroteca que hi ha a l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Una magnífica col·lecció de diaris i

revistes que no es pot consultar perquè fa més d'un any que està tancada per obres i no es va tenir la previsió de digitalitzar-les abans pensant en el tancament. És a dir, que en una institució que porta per nom "estudis" no es pot estudiar. Mals professionals, també. No compleixen la seva obligació, que és la d'estar al servei dels ciutadans. La "incapacitat laboral", potser, no s'hauria de declarar només en els casos de malaltia.

JOSEP VARELA I SERRA

He pensat a suïcidar-me

Sr. Director:

Francesca, amiga de tota la vida, t'escric aquesta nota perquè he pensat a suïcidar-me. Una menys en aquesta vida de merda no es notarà.

Suposo que no t'estranyarà. No soc gens d'atractiva per als

nois que voldria que es fixessin en mi, estudiar cada cop m'agrada menys, tampoc no sé de què voldria treballar i els dies se'm fan monòtons i llargs... Quan ja no hi sigui, pensa en mi. Eva.

I jo, la seva amiga Francesca, agafo el mòbil i li truco sense badar. Eva!, escolta'm! Segueix el consell que em va donar el psicòleg del meu institut quan passava per moments com els que tu ara vius. Escriu en un full el que et perdràs si poses fi a la teva vida tan jove -disset anys- i posa-ho en un plat d'una balança romana. L'altre

ENQUESTA

Us preocupa l'augment de màfies dedicades al cultiu de marihuana a Lleida?

Voteu i deixeu un comentari a www.segre.com

LA FOTO DEL LECTOR

DOLORS MAJORAL. LLEIDA

Així es produeixen els accidents

Aquesta lectora ens envia aquesta foto denúncia feta en una voreta d'una cèntrica avinguda de Lleida. El paviment aixecat, amb un clot evident, que pot provocar una caiguda a qualsevol transeünt despistat. I segueix sense arreglar-se.

FRANCISCO JAVIER CASTELLÓN GERVILLA

plat ja l'has omplert amb el que m'acabes d'escriure.

Jo t'ajudo. L'amor dels teus pares, que no es mereixen que els deixis sense futur. El noi que sí que voldrà compartir la seva vida amb tu. Els fills, als quals sabràs fer feliços. I a mi, a qui causaràs un forat a la vida i que no sabré com omplir. Després, compara els continguts de cada plat. Eva!, hem d'aprendre a viure quan ho passem bé i quan venen mal dades.

La vida, a vegades, pot ser un barret de rialles, però nosaltres ens ho mereixem tot i més, per això hi som! Ànims! Una braçada fortíssima.

FRANCESCA

Cementiri municipal

Sr. Director:

Malauradament, ahir vam enterrar el meu estimat pare, una cosa més o menys normal, ja que per a mi la mort també és part de la vida.

Quina és la qüestió que m'ha dut a escriure'ls? Resulta que quan estàvem amb els senyors de la funerària, ens van informar que al nostre cementiri municipal no queden nínxols buits! Com es pot arribar a aquesta situació?! Com és possible tanta falta de previsió?! Segons sembla, només n'hi havia de disponibles prop de cent, però que passarà quan ja estiguin ocupats? Incineració forçada? O els haurem de dur al despatx del nostre estimat paer? Com és que ni ara, venint eleccions, s'han plantejat una solució al respecte? Jo sé i entenc que els morts no voten, però els familiars sí! I, com a gent honrada i decent que paguem els impostos per mantenir els seus sous, volem solucions ja!

Potser consideren més necessari tenir lloc al cementiri per als nostres éssers estimats que uns carrils bici que encara minvaran més les arquitectures municipals i les places d'aparcament d'algunes zones en què ja es cassejaven força. I tot això per rascar algun vot? No sé vostès, conveins lleidatans, però jo ho trobo penós.

A més, els enterradors, després de les 13.15, marxen i no hi ha més enterraments fins a l'endemà, per la qual cosa el meu pare va haver d'esperar prop de trenta-sis hores per ser enterrat, perquè s'ha d'esperar vint-i-quatre hores per enterrar un difunt, i com que ell va morir a les 14.05, doncs, au! Dic jo... entre les 14.30 o 15.00 hores i les 17.00 o 18.00 de la tarda no es pot enterrar més gent? Hem d'allargar el patiment de les famílies més hores encara? És una de les altres coses que no entenc i que ens ha passat amb el pare.

PROJECTES

El Jussà opta al programa d'ajuts transfronterers

LLEIDA | El Jussà va participar ahir en la presentació a Vitòria del programa europeu de cooperació territorial (Poctefa 2021-2027) creat per fomentar el desenvolupament sostenible entre Espanya, França i Andorra. El consell vol entrar al programa per a accions d'atenció a les persones i lluitar contra la despoblació.

FIRES

Solsona ven més de 5.000 tiquets a la fira del trumfo

SOLSONA | Solsona va vendre la passada edició de la Fira del Trumfo i la Tòfona i la festa del vi més de 5.000 tiquets de tapes i vi durant els dos dies de certamen. Des de l'organització van destacar que la fórmula de productes de proximitat, gastronomia i música van permetre assegurar l'èxit de la fira i superar les xifres de les passades edicions.

MUNICIPIS URBANISME

El poble de la Clua, un any 'blindat'

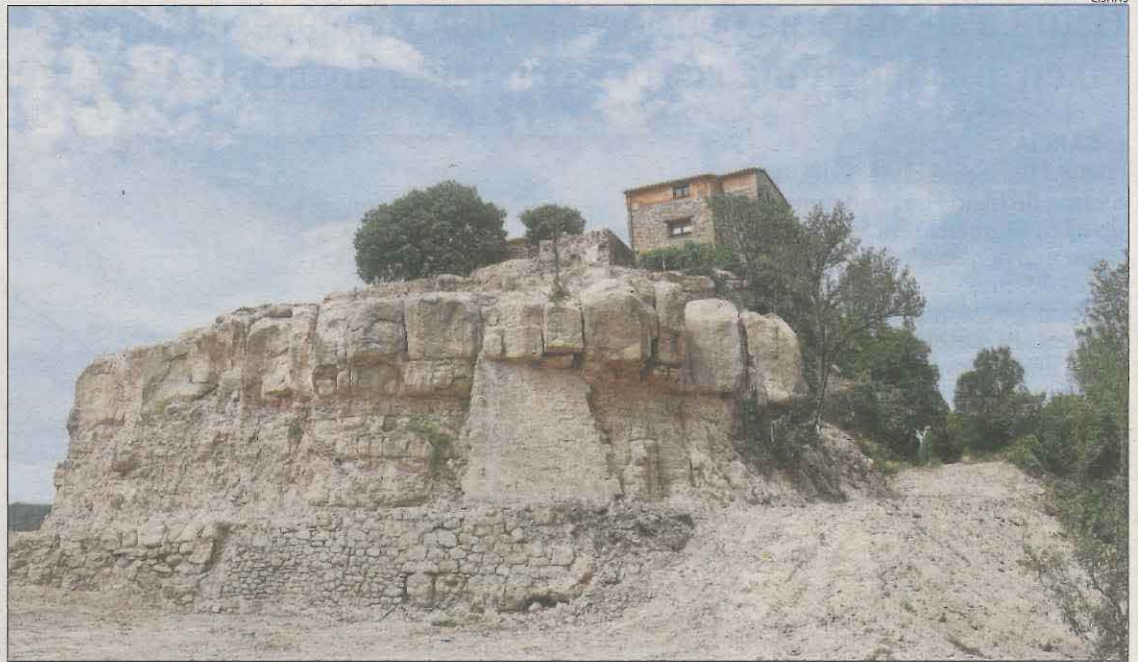
Envoltat per les tanques que va instal·lar la CHE quan va demolir cases i coberts expropiats || L'ajuntament de Bassella podrà retirar-les quan construeixi un mirador a Rialb

C.SANS

BASSELLA | El poble de la Clua, al municipi de Bassella, porta un any envoltat de tanques, i seguirà tancat al públic fins que l'ajuntament construeixi un mirador amb vista al pantà de Rialb, ara gairebé buit per la sequera. La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) hi va instal·lar les tanques el 2022, quan va iniciar la demolició de cases i coberts en ruïnes que havia expropiat feia més de dos dècades a afectats per la construcció del pantà de Rialb.

Les demolicions van deixar darrere seu forts desnivells on abans hi havia els edificis abandonats. Part d'aquestes tanques tenen com a objectiu evitar caigudes al buit, mentre que d'altres es van instal·lar a l'accés al poble per evitar saquejos. Els veïns les retiren cada vegada que han d'entrar i sortir de la localitat.

L'alcaldeessa, Cristina Barbens, va explicar que l'ajuntament té a punt el projecte del futur mirador i que licitarà les obres "en les properes setmanes", la qual cosa permetrà re-

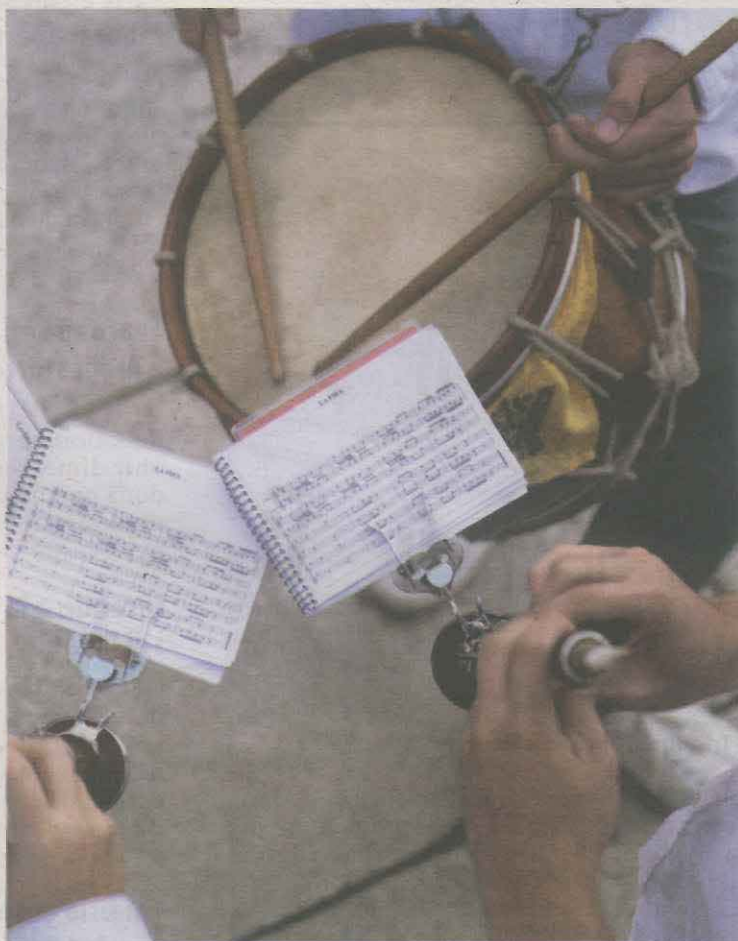
Les demolicions d'edificis en ruïnes van deixar forts desnivells a la Clua que van obligar a tancar-la.

tirar les tanques. Va afirmar que "per dignitat, cal obrir ja el poble". Està previst construir quatre terrasses amb pedres dels edificis demolits. Barbens va apuntar que l'obra "serà més complexa del que esperàvem

per problemes per accedir a la zona". Suposarà una inversió de 128.000 euros i compta amb una ajuda del Puosc.

De manera paral·lela, l'ajuntament negocia amb la CHE la cessió o la venda per un preu

simbòlic de les parcel·les on es van fer les demolicions. Segons Barbens, projecten habilitar-hi un parc infantil i un local social. El consistori espera disposar també de prou sòl per a "entre tres i quatre noves cases".

Dels Pirineus a la plana de Lleida

La Força dels Municipis

Cultura popular

365 dies de festa i tradició

Les manifestacions festives són la força dels municipis, de la seva gent, la seva essència, la seva història. Tradicions que ens endinsen en un patrimoni immaterial en constant evolució.

Diputació de Lleida
La força dels municipis